

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 1294/2022
07.06.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Жарко Гајић адвокат из ..., против туженог Града Приштине, којег заступа Градско правобранилаштво са седиштем у Грачаници, ради исплате јубиларне награде, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1890/2021 од 03.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 07.06.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 1890/2021 од 03.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 1890/2021 од 03.09.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу П1 782/19 од 23.11.2020. године тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужени на исплату износа од 55.155,00 динара, на име јубиларне награде за 20 година рада проведених у радном односу у органу јединице локалне самоуправе, са законском затезном каматом од 01.01.2016. године до исплате, као и да јој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 55.206,20 динара. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 7.500,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиљина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Тужила је поднетом тужбом тражила исплату јубиларне награде за остварених 20 година у радном односу код туженог, у висини утврђеној вештачењем и у складу са Посебним колективним уговором за државне органе.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је 13.12.1995. године засновала радни однос код туженог на радном месту угоститељски радник - конобар. Од јуна 1999. године тужила живи у ... и од тада није радно ангажована на пословима за које је засновала радни однос. Решењем туженог од 30.08.2006. године утврђен је статус тужиле као радно неангажованог радника, са правом на накнаду плате, односно зараде у висини минималне зараде, почев од 01.02.2006. године.

Полазећи од тако утврђеног чињеничног стања, које се наводима ревизије не доводи у сумњу, другостепени суд је у овом спору правилно применио материјално право.

Посебним колективним уговором за државне органе („Службени гласник Републике Србије“ број 25/15) са анексом („Службени гласник Републике Србије“ број 50/15), који се примењује на права и обавезе из радног односа запослених у органима територијалне аутономије и органима локалне самоуправе, признато је право на јубиларну награду за одређени број година рада запосленог у радном односу у тим органима. Тужила није радила од јуна 1999. године - од 01.02.2006. године има статус радно неангажованог радника, тако да без обзира што се и даље налази у радном односу код туженог нема право на јубиларну награду, јер је наведеним посебним колективним уговором то право везано за рад запосленог, а тужила рад није обављала.

Из тих разлога, нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права, због чега је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић